I

(Zakonodajni akti)

DIREKTIVE

DIREKTIVA 2014/66/EU EVROPSKEGA PARLAMENTA IN SVETA

z dne 15. maja 2014

o pogojih za vstop in prebivanje državljanov tretjih držav v okviru premestitev znotraj podjetja

EVROPSKI PARLAMENT IN SVET EVROPSKE UNIJE STA –

ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije ter zlasti točk (a) in (b) člena 79(2) Pogodbe,

ob upoštevanju predloga Evropske komisije,

po posredovanju osnutka zakonodajnega akta nacionalnim parlamentom,

ob upoštevanju mnenja Evropskega ekonomsko-socialnega odbora ([1]),

ob upoštevanju mnenja Odbora regij ([2]),

v skladu z rednim zakonodajnim postopkom ([3]),

ob upoštevanju naslednjega:

(1) Za postopno vzpostavitev območja svobode, varnosti in pravice Pogodba o delovanju Evropske unije (PDEU) predvideva sprejetje ukrepov na področju priseljevanja, ki so pravični do državljanov tretjih držav.

(2) PDEU določa, da mora Unija oblikovati skupno politiko priseljevanja, s katero v vseh fazah zagotovi učinkovito upravljanje migracijskih tokov in pravično obravnavo državljanov tretjih držav, ki zakonito prebivajo v državah članicah. V ta namen morata Evropski parlament in Svet sprejeti ukrepe glede pogojev vstopa in prebivanja ter standardov glede postopkov držav članic za izdajo vizumov in dovoljenj za daljši čas ter opredelitev pravic državljanov tretjih držav, ki zakonito prebivajo v državi članici, vključno s pogoji, ki urejajo svobodo gibanja in prebivanja v drugih državah članicah.

(3) V Sporočilu Komisije z dne 3. marca 2010 z naslovom „Evropa 2020: Strategija za pametno, trajnostno in vključujočo rast“ je opredeljen cilj, v skladu s katerim bi se morala Unija razviti v gospodarstvo, temelječe na znanju in inovacijah, zmanjšati upravna bremena za podjetja ter bolje uskladiti ponudbo delovne sile in povpraševanje po njej. Na ukrepe, ki olajšujejo vstop vodstvenih delavcev, strokovnjakov in zaposlenih na usposabljanju iz tretjih držav v Unijo v okviru premestitev znotraj podjetja, bi bilo treba gledati s tega širšega vidika.

([1]) UL C 218, 23.7.2011, str. 101.
([2]) UL C 166, 7.6.2011, str. 59.
([3]) Stališče Evropskega parlamenta z dne 15. aprila 2014 (še ni objavljeno v Uradnem listu) in odločitev Sveta z dne 13. maja 2014.

(4) V Stockholmskem programu, ki ga je Evropski svet sprejel 11. decembra 2009, je zapisana ugotovitev, da lahko priseljevanje delavcev prispeva k večji konkurenčnosti in gospodarski vitalnosti ter da bodo ob povečanem povpraševanju po delu in zaradi velikih demografskih izzivov, s katerimi se bo v prihodnosti soočala Unija, fleksibilne politike priseljevanja dolgoročno pomembno prispevale h gospodarskemu razvoju in uspešnosti Unije. Zato sta v Stockholmskem programu Komisija in Svet pozvana, naj še naprej izvajata načrt politike zakonitega priseljevanja, kakor je bil določen v Sporočilu Komisije z dne 21. decembra 2005.

(5) V zadnjih letih zaradi globalizacije gospodarstva, naraščanja obsega trgovine ter rasti in širjenja multinacionalnih skupin dobivajo vse večjo težo premiki vodstvenih delavcev, strokovnjakov in zaposlenih na usposabljanju, ki so zaradi kratkotrajnejših nalog začasno premeščeni iz podružnic in hčerinskih podjetij multinacionalnih družb v druge enote podjetja.

(6) Rezultat takih premestitev ključnega osebja znotraj podjetja so nove kompetence, znanje in inovacije ter večje gospodarske priložnosti za subjekte gostitelje, s čimer se spodbuja na znanju temelječe gospodarstvo v Uniji, hkrati pa se pospešujejo tudi naložbeni tokovi po vsej Uniji. Premestitve osebja iz tretjih držav znotraj podjetja bi lahko tudi olajšale premestitve osebja znotraj podjetja iz podjetij Unije v podjetja v tretjih državah in postavile Unijo v boljši položaj v odnosih z mednarodnimi partnerji. Lažje premestitve znotraj podjetja omogočajo multinacionalnim skupinam, da kar najbolje izkoristijo svoje človeške vire.

(7) Pravila iz te direktive so lahko koristna tudi za matične države migrantov, saj se lahko s temi začasnimi migracijami v skladu z dobro uveljavljenimi pravili spodbuja prenos kompetenc, znanja, tehnologije in izkušenj.

(8) Kar zadeva dostop do trga dela držav članic, ta direktiva ne bi smela posegati v načelo prednostnega obravnavanja državljanov Unije, kot je zapisano v ustreznih določbah ustreznih aktov o pristopu.

(9) Ta direktiva ne bi smela posegati v pravico držav članic, da za različne zaposlitvene namene poleg dovoljenj za osebe, premeščene znotraj podjetja, izdajajo druga dovoljenja, če državljan tretje države ni zajet v področje uporabe te direktive.

(10) Ta direktiva bi morala določiti pregleden in poenostavljen postopek za sprejem oseb, premeščenih znotraj podjetja, ki temelji na skupnih opredelitvah in usklajenih merilih.

(11) Države članice bi morale zagotoviti ustrezno preverjanje in učinkovite inšpekcijske preglede ter tako zagotavljati pravilno izvrševanje te direktive. Dejstvo, da je bilo izdano dovoljenje za osebo, premeščeno znotraj podjetja, ne bi smelo vplivati na uporabo ali državam članicam preprečevati, da v obdobju premestitve znotraj podjetja uporabljajo svoje določbe delovnega prava, katerih namen je – v skladu s pravom Unije – preverjanje spoštovanja delovnih pogojev, kot to določa člen 18(1).

(12) Z ničemer ne bi smeli posegati v možnost držav članic, da v skladu z nacionalnim pravom naložijo sankcije delodajalcu osebe, premeščene znotraj podjetja, s sedežem v tretji državi.

(13) Za namene te direktive bi morale biti osebe, premeščene znotraj podjetja, vodstveni delavci, strokovnjaki in zaposleni na usposabljanju. Njihova opredelitev bi morala temeljiti na posameznih zavezah Unije iz Splošnega sporazuma o trgovini s storitvami (GATS) in dvostranskih trgovinskih sporazumih. Ker te zaveze na podlagi GATS ne zajemajo pogojev za vstop, bivanje in delo, bi se morala uporaba teh zavez zato dopolniti in poenostaviti s to direktivo. Vendar bi pojem premestitev znotraj podjetij po tej direktivi moral biti širši od tistega, ki izhaja iz trgovinskih zavez, saj ni nujno, da so premestitve omejene na storitveni sektor, izvirajo pa lahko tudi iz tretje države, ki ni pogodbenica trgovinskega sporazuma.

(14) Države članice bi morale pri oceni kvalifikacij oseb, premeščenih znotraj podjetja, po potrebi uporabljati Evropski okvir kvalifikacij (EOK) za vseživljenjsko učenje, da bi zagotovile primerljivo in pregledno oceno kvalifikacij. Nacionalne točke za usklajevanje EOK lahko zagotovijo informacije in smernice o ustreznicah nacionalnih stopenj kvalifikacij v EOK.

(15) Osebe, premeščene znotraj podjetja, bi morale biti upravičene do vsaj enakih določb in pogojev v zvezi z zaposlitvijo kot napoteni delavci, katerih delodajalec ima sedež na ozemlju Unije, kot določa Direktiva Evropskega parlamenta in Sveta 96/71/ES ([1]). Države članice bi morale zahtevati, da so osebe, premeščene znotraj podjetja, z vidika osebnih prejemkov ves čas premestitve deležne enake obravnave kot državljani na primerljivih delovnih mestih. Vsaka država članica bi morala biti odgovorna za preverjanje stanja glede osebnih prejemkov za osebe, premeščene znotraj podjetja, med njihovim bivanjem na njenem ozemlju. To je namenjeno varovanju delavcev in zagotavljanju poštene konkurence med podjetji s sedežem v državi članici in podjetji s sedežem v tretji državi, saj zagotavlja, da slednja ne bo mogla izrabljati nižjih delovnih standardov za doseganje kakršne koli konkurenčne prednosti.

(16) Za zagotovitev, da so kompetence osebe, premeščene znotraj podjetja, specifične za subjekta gostitelja, bi morala biti premeščena oseba v isti skupini podjetij zaposlena neprekinjeno vsaj tri do dvanajst mesecev neposredno pred premestitvijo, ko gre za vodstvene delavce in strokovnjake, ter neprekinjeno vsaj tri do šest mesecev, ko gre za zaposlene na usposabljanju.

(17) Ker premestitve znotraj podjetja pomenijo začasno migracijo, posamezna premestitev v Unijo, vključno z mobilnostjo med državami članici, ne bi smela trajati več kot tri leta za vodstvene delavce in strokovnjake ter eno leto za zaposlene na usposabljanju; po preteku tega obdobja bi se morali vrniti v tretjo državo, razen če pridobijo dovoljenje za prebivanje na drugačni podlagi v skladu s pravom Unije ali nacionalnim pravom. Najdaljše obdobje premestitve bi moralo zajemati skupno obdobje zaporedno izdanih dovoljenj za osebe, premeščene znotraj podjetja. Do naslednje premestitve v Unijo lahko pride po tem, ko je državljan tretje države zapustil ozemlje držav članic.

(18) Da se zagotovi, da bodo premestitve znotraj podjetja začasne, in da se preprečijo zlorabe, bi države članice morale imeti možnost zahtevati, da od konca najdaljšega obdobja posamezne premestitve do vnovične prošnje za istega državljana tretje države v isti državi članici za namene te direktive preteče določeno časovno obdobje.

(19) Ker premestitve znotraj podjetja pomenijo začasno napotitev, bi moral prosilec predložiti dokazilo, ki bi se navezovalo na pogodbo o delu ali potrdilo o napotitvi, o tem, da bo državljana tretje države po končani napotitve mogoče premestiti nazaj v subjekt, ki pripada isti skupini in ima sedež v tretji državi. Prosilec bi moral predložiti dokazila, da ima vodstveni delavec ali strokovnjak, državljan tretje države, poklicne kvalifikacije in ustrezne delovne izkušnje za potrebe subjekta gostitelja, v katerega naj bi bil premeščen.

(20) Državljani tretjih držav, ki zaprosijo za sprejem kot zaposleni na usposabljanju, bi morali predložiti dokazilo o univerzitetni izobrazbi. Poleg tega bi morali na zahtevo predložiti pogodbo o usposabljanju z opisom programa usposabljanja ter navedbo njegovega trajanja in pogojev, pod katerimi bodo zaposleni na usposabljanju deležni mentorstva, ki dokazuje, da se bodo dejansko usposabljali in da ne bodo uporabljeni kot običajni delavci.

(21) Razen če je to v nasprotju z načelom prednostnega obravnavanja državljanov Unije, izraženim v ustreznih določbah ustreznih aktov o pristopu, se ne bi smel zahtevati nikakršen preskus trga dela.

(22) Država članica bi morala poklicne kvalifikacije, ki jih je državljan tretje države pridobil v drugi državi članici, priznati na enak način kot tiste, ki so jih pridobili državljani Unije, kvalifikacije, pridobljene v tretji državi, pa bi morala upoštevati v skladu z Direktivo Evropskega parlamenta in Sveta 2005/36/ES ([2]). Tako priznanje ne bi smelo posegati v nobeno omejitev dostopa do reguliranih poklicev, ki izhaja iz pridržkov do obstoječih zavez v zvezi z reguliranimi poklici, ki so jih Unija oziroma Unija in njene države članice sprejele v okviru trgovinskih sporazumov. V vsakem primeru ta direktiva ne bi smela biti podlaga za obravnavo, ki bi bila, kar zadeva dostop do reguliranih poklicev v posamezni državi članici, za osebe, premeščene znotraj podjetja, ugodnejša kot za državljane Unije ali Evropskega gospodarskega prostora.

([1]) Direktiva Evropskega parlamenta in Sveta 96/71/ES z dne 16. decembra 1996 o napotitvi delavcev na delo v okviru opravljanja storitev (UL L 18, 21.1.1997, str. 1).

([2]) Direktiva Evropskega parlamenta in Sveta 2005/36/ES z dne 7. septembra 2005 o priznavanju poklicnih kvalifikacij (UL L 255, 30.9.2005, str. 22).

(23) Ta direktiva ne bi smela vplivati na pravico držav članic, da v skladu s členom 79(5) PDEU določijo, koliko državljanov tretjih držav bodo sprejele.

(24) Zaradi preprečevanja morebitnih zlorab te direktive bi države članice morale imeti možnost, da zavrnejo, odvzamejo ali ne podaljšajo dovoljenja za osebo, premeščeno znotraj podjetja, kadar je bil subjekt gostitelj ustanovljen zlasti zaradi omogočanja vstopa osebam, premeščenim znotraj podjetja, in/ali ne izvaja pristne dejavnosti.

(25) Namen te direktive je olajšati mobilnost oseb, premeščenih znotraj podjetja, v Uniji (v nadaljnjem besedilu: mobilnost znotraj EU) in zmanjšati upravno breme, povezano z napotitvami na delo v več državah članicah. Direktiva v ta namen uvaja poseben sistem mobilnosti znotraj EU, v okviru katerega lahko imetnik veljavnega dovoljenja za osebo, premeščeno znotraj podjetja, izdanega v določeni državi članici, vstopi v eno ali več držav članic ter v njih biva in dela v skladu z določbami te direktive, ki urejajo kratko- in dolgoročno mobilnost. Kratkoročna mobilnost bi za namene te direktive morala zajemati tudi bivanja v drugih državah članicah, kot je država članica, ki je izdala dovoljenje za osebo, premeščeno znotraj podjetja, za obdobje do 90 dni na posamezno državo članico. Dolgoročna mobilnost bi za namene te direktive morala zajemati tudi bivanja v drugih državah članicah, ki niso država članica, ki je izdala dovoljenje za osebo, premeščeno znotraj podjetja, za obdobje, daljše od 90 dni, na posamezno državo članico. Da bi preprečili izmikanje razlikovanju med kratkoročno in dolgoročno mobilnostjo, bi bilo treba kratkoročno mobilnost v zvezi z določeno državo članico omejiti na največ 90 dni v katerem koli 180-dnevnem obdobju, obenem pa ne bi smelo biti mogoče istočasno predložiti tudi uradnega obvestila o kratkoročni mobilnosti in prošnje za dolgoročno mobilnost. Kadar se pojavi potreba po dolgoročni mobilnosti po tem, ko je že steklo obdobje kratkoročne mobilnosti osebe, premeščene znotraj podjetja, lahko druga država članica zahteva, da se prošnja predloži vsaj 20 dni pred iztekom obdobja kratkoročne mobilnosti.

(26) Ta direktiva določa poseben sistem mobilnosti, ki bi moral uvesti avtonomen skupek pravil glede vstopa in bivanja za namene opravljanja dela s statusom osebe, premeščene znotraj podjetja, v državi članici, ki ni država članica, ki je izdala dovoljenje za osebo, premeščeno znotraj podjetja, vendar se še naprej uporabljajo vsa druga pravila, ki urejajo gibanje oseb prek meja, kot so določena v zadevnih določbah schengenskega pravnega reda.

(27) Če premestitev vključuje več krajev v različnih državah članicah, bi morali imeti pristojni organi drugih držav članic zaradi lažjega preverjanja, kadar je primerno, na voljo ustrezne informacije.

(28) Kadar so osebe, premeščene znotraj podjetja, uveljavile pravico do mobilnosti, bi druga država članica pod določenimi pogoji morala imeti možnost sprejeti ukrepe, tako da dejavnosti oseb, premeščenih znotraj podjetja, niso v nasprotju z zadevnimi določbami te direktive.

(29) Države članice bi morale določiti učinkovite, sorazmerne in odvračilne sankcije, kakršne so denarne sankcije, ki se naložijo v primeru nespoštovanja te direktive. Te sankcije bi med drugim lahko vključevale ukrepe, določene v členu 7 Direktive 2009/52/ES Evropskega parlamenta in Sveta ([1]). Te sankcije bi bilo mogoče naložiti subjektu gostitelju s sedežem v zadevni državi članici.

(30) Določitev enotnega postopka za pridobitev kombinirane listine, ki bi zajemala tako dovoljenje za prebivanje kot za delo (v nadaljnjem besedilu: enotno dovoljenje), bi morala prispevati k poenostavitvi pravil, ki se sedaj uporabljajo v državah članicah.

(31) Moralo bi biti možno uvesti poenostavljen postopek za subjekte ali skupine podjetij, ki so bili priznani v ta namen. Status bi bilo treba redno preverjati.

(32) Ko se država članica odloči sprejeti državljana tretje države, ki izpolnjuje merila iz te direktive, bi bilo treba temu državljanu tretje države izdati dovoljenje za osebo, premeščeno znotraj podjetja, ki mu omogoča, da pod določenimi pogoji opravlja svoje naloge v različnih subjektih iste transnacionalne družbe, vključno s subjekti v drugih državah članicah.

([1]) Direktiva 2009/52/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 18. junija 2009 o minimalnih standardih glede sankcij in ukrepov zoper delodajalce nezakonito prebivajočih državljanov tretjih držav (UL L 168, 30.6.2009, str. 24).

(33) Kadar je potreben vizum in državljan tretje države izpolnjuje merila za izdajo dovoljena za osebo, premeščeno znotraj podjetja, bi morala država članica državljanu tretje države nuditi vse potrebno za pridobitev zahtevanega vizuma in zagotoviti učinkovito sodelovanje pristojnih organov v ta namen.

(34) Kadar dovoljenje za osebo, premeščeno znotraj podjetja, izda država članica, ki ne izvaja schengenskega pravnega reda v celoti, in bi oseba, premeščena znotraj podjetja, v okviru mobilnosti znotraj EU prešla zunanjo mejo v smislu Uredbe (ES) št. 562/2006 Evropskega parlamenta in Sveta ([1]), bi morala država članica imeti pravico zahtevati dokazila, iz katerih bi bilo razvidno, da prihaja oseba, premeščena znotraj podjetja, na njeno ozemlje zaradi premestitev znotraj podjetja. Države članice, ki uporabljajo schengenski pravni red v celoti, bi poleg tega v primeru prehoda zunanje meje v smislu Uredbe (ES) št. 562/2006 morale opraviti poizvedbo v schengenskem informacijskem sistemu in zavrniti vstop ali izreči nasprotovanje mobilnosti za osebe, za katere je bil v tem sistemu razpisan ukrep zaradi zavrnitve vstopa ali prepovedi prebivanja iz Uredbe (ES) št. 1987/2006 Evropskega parlamenta in Sveta ([2]).

(35) Države članice bi morale imeti možnost navedbe dodatnih informacij v papirni obliki ali shranjevanja takšnih informacij v elektronski obliki, kot je določeno v členu 4 Uredbe Sveta (ES) št. 1030/2002 ([3]) ter točki (a)(16) Priloge k navedeni uredbi, in tako natančneje opredeliti zaposlitveno dejavnost v času premestitve znotraj podjetja. Posredovanje teh dodatnih informacij bi moralo biti za države članice izbirno in ne bi smelo pomeniti dodatne zahteve, ki bi ogrozila enotno dovoljenje in enoten postopek obravnavanja prošenj.

(36) Ta direktiva osebam, premeščenim znotraj podjetja, ne bi smela preprečevati opravljanja posebnih dejavnosti na lokaciji strank v isti državi članici, v kateri ima subjekt gostitelj sedež, v skladu s predpisi, ki se glede takšnih dejavnosti uporabljajo v tej državi članici.

(37) Ta direktiva ne vpliva na pogoje za opravljanje storitev v okviru člena 56 PDEU. Zlasti ta direktiva ne vpliva na določbe in pogoje v zvezi z zaposlitvijo, ki v skladu z Direktivo 96/71/ES veljajo za delavce, ki jih podjetje s sedežem v državi članici zaradi opravljanja storitev napoti na ozemlje druge države članice. Ta direktiva se ne bi smela uporabljati za državljane tretjih držav, ki jih napotijo podjetja s sedežem v državi članici v okviru opravljanja storitev v skladu z Direktivo 96/71/ES. Državljani tretjih držav, ki so imetniki dovoljenja za osebo, premeščeno znotraj podjetja, se ne morejo sklicevati na Direktivo 96/71/ES. Na podlagi te direktive se v skladu s členom 1(4) Direktive 96/71/ES podjetja s sedežem v tretji državi ne bi smela obravnavati ugodneje kot podjetja s sedežem v državi članici.

(38) Ustrezna socialna varnost oseb, premeščenih znotraj podjetja, – po potrebi tudi prejemki za njihove družinske člane – je pomembna za zagotovitev dostojnih delovnih in življenjskih pogojev med bivanjem v Uniji. V nacionalnem pravu bi bilo zato treba zagotoviti enako obravnavo v zvezi s tistimi področji socialne varnosti, ki so navedena v členu 3 Uredbe (ES) št. 883/2004 Evropskega parlamenta in Sveta ([4]). Ta direktiva ne pomeni harmonizacije zakonodaje držav članic na področju socialne varnosti. Omejena je na uporabo načela enake obravnave na področju socialne varnosti za osebe, zajete v njenem področju uporabe. Pravica do enake obravnave na področju socialne varnosti velja za tiste državljane tretjih držav, ki izpolnjujejo objektivne in nediskriminatorne pogoje v pravu države članice, v kateri se opravlja delo, v zvezi z vključitvijo v sistem socialne varnosti in upravičenostjo do prejemkov socialne varnosti.

V številnih državah članicah je pravica do družinskih prejemkov pogojena z določenimi vezmi s to državo članico, saj naj bi s prejemki podpirali pozitiven demografski razvoj, s tem pa zagotovili bodočo delovno silo v tej državi članici. Ta direktiva zato ne bi smela vplivati na pravico države članice, da pod določenimi pogoji omeji enako obravnavo v zvezi z družinskimi prejemki, saj oseba, premeščena znotraj podjetja, in družinski člani, ki jo spremljajo, v tej državi članici bivajo začasno. Pravice socialne varnosti bi bilo treba priznati brez poseganja v

([1]) Uredba (ES) št. 562/2006 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 15. marca 2006 o Zakoniku Skupnosti o pravilih, ki urejajo gibanje oseb prek meja (Zakonik o schengenskih mejah) (UL L 105, 13.4.2006, str. 1).

([2]) Uredba (ES) št. 1987/2006 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 20. decembra 2006 o vzpostavitvi, delovanju in uporabi druge generacije schengenskega informacijskega sistema (SIS II) (UL L 381, 28.12.2006, str. 4).

([3]) Uredba Sveta (ES) št. 1030/2002 z dne 13. junija 2002 o enotni obliki dovoljenja za prebivanje za državljane tretjih držav (UL L 157, 15.6.2002, str. 1).

([4]) Uredba (ES) št. 883/2004 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 29. aprila 2004 o koordinaciji sistemov socialne varnosti (UL L 166, 30.4.2004, str. 1).

določbe nacionalnega prava in/ali dvostranskih sporazumov, ki določajo uporabo zakonodaje o socialni varnosti matične države. Vendar dvostranski sporazumi ali nacionalno pravo o pravicah socialne varnosti, ki so sprejeti po začetku veljavnosti te direktive, ne bi smeli določati obravnave, ki bi bila manj ugodna od tiste, ki so je deležni državljani države članice, v kateri se opravlja delo. Rezultat nacionalnega prava ali takih sporazumov je na primer lahko, da bi bilo za osebe, premeščene znotraj podjetja, ugodneje, da ostanejo vključene v sistem socialne varnosti njihove matične države, če bi prekinitev njihove vključenosti negativno vplivala na njihove pravice ali bi jim povzročila stroške zaradi dvojnega kritja. Države članice bi vedno morale imeti možnost, da osebam, premeščenim znotraj podjetja, nudijo ugodnejše pravice socialne varnosti. Ta direktiva v ničemer ne bi smela vplivati na pravico preživelih družinskih članov, ki so zaradi vezi z osebo, premeščeno znotraj podjetja, upravičene do družinskih pokojnin, če živijo v tretji državi.

(39) V primeru mobilnosti med državami članicami bi bilo treba ustrezno uporabljati Uredbo (EU) št. 1231/2010 Evropskega parlamenta in Sveta ([1]). Ta direktiva državljanom tretjih držav, ki imajo pravice iz socialne varnosti v več državah članicah, ne bi smela zagotavljati več pravic, kot jih že zagotavlja veljavno pravo Unije na področju socialne varnosti.

(40) Da bi posebni niz pravil, ki ga določa ta direktiva, napravili bolj privlačen in da bi lahko prinesel pričakovane koristi za konkurenčnost podjetij v Uniji, bi bilo treba državljanom tretjih držav, premeščenim znotraj podjetja, omogočiti ugodne pogoje za združitev družine v državi članici, ki je izdala dovoljenje za osebo, premeščeno znotraj podjetja, in v tistih državah članicah, ki osebi, premeščeni znotraj podjetja, dovolijo, da biva in dela na njihovem ozemlju v skladu z določbami te direktive o dolgoročni mobilnosti. S to pravico bi dejansko odpravili pomembno oviro, ki kandidatom za premestitev otežuje odločanje o tem, ali naj premestitev sprejmejo. Da družina ostane skupaj, bi morali družinski člani imeti možnost, da se pridružijo osebi, premeščeni znotraj podjetja, v drugi državi članici, njihov dostop do trga dela pa bi bilo treba olajšati.

(41) Države članice bi morale k hitrejši obravnavi prošenj pripomoči tako, da bi dale prednost izmenjavi informacij in pošiljanju ustreznih dokumentov po elektronski poti, razen če bi nastopile tehnične težave ali bi vitalni interesi narekovali drugačne rešitve.

(42) Datoteke in podatke bi bilo treba zbirati in pošiljati v skladu z ustreznimi predpisi o varstvu in varnosti podatkov.

(43) Te direktive ne bi smeli uporabljati za državljane tretjih držav, ki zaprosijo za prebivanje v državi članici kot raziskovalci zaradi izvedbe raziskovalnega projekta, saj so zajeti v področju uporabe Direktive Sveta 2005/71/ES ([2]).

(44) Ker ciljev te direktive, in sicer posebnega postopka za sprejem ter določitve pogojev za vstop in prebivanje državljanov tretjih držav zaradi premestitev znotraj podjetja, države članice ne morejo zadovoljivo doseči, temveč se zaradi obsega in učinkov ukrepa lažje dosežeta na ravni Unije, lahko Unija sprejme ukrepe v skladu z načelom subsidiarnosti iz člena 5 Pogodbe o Evropski uniji (PEU). V skladu z načelom sorazmernosti iz navedenega člena ta direktiva ne presega tistega, kar je potrebno za doseganje navedenih ciljev.

(45) Ta direktiva spoštuje temeljne pravice in upošteva načela, priznana z Listino Evropske unije o temeljnih pravicah, ki sama temelji na pravicah, izhajajočih iz socialnih listin, ki sta jih sprejela Unija in Svet Evrope.

([1]) Uredba (EU) št. 1231/2010 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 24. novembra 2010 o razširitvi uporabe uredb (ES) št. 883/2004 in (ES) št. 987/2009 na državljane tretjih držav, za katere se navedeni uredbi ne uporabljata le na podlagi njihovega državljanstva (UL L 344, 29.12.2010, str. 1).

([2]) Direktiva Sveta 2005/71/ES z dne 12. oktobra 2005 o posebnem postopku za dovolitev vstopa državljanom tretjih držav za namene znanstvenega raziskovanja (UL L 289, 3.11.2005, str. 15).

(46) V skladu s Skupno politično izjavo držav članic in Komisije z dne 28. septembra 2011 ([1]) o obrazložitvenih dokumentih se države članice zavezujejo, da bodo v upravičenih primerih obvestilu o ukrepih za prenos priložile en ali več dokumentov, v katerih se pojasni razmerje med sestavnimi elementi direktive in ustrezajočimi deli nacionalnih instrumentov za prenos. Zakonodajalec meni, da je posredovanje takih dokumentov v primeru te direktive upravičeno.

(47) V skladu s členoma 1 in 2 Protokola (št. 21) o stališču Združenega kraljestva in Irske glede območja svobode, varnosti in pravice, ki je priložen PEU in PDEU, in brez poseganja v člen 4 navedenega protokola ti dve državi članici ne sodelujeta pri sprejetju te direktive, ki zato zanju ni zavezujoča in se v njiju ne uporablja.

(48) V skladu s členoma 1 in 2 Protokola (št. 22) o stališču Danske, ki je priložen PEU in PDEU, Danska ne sodeluje pri sprejetju te direktive, ki zato zanjo ni zavezujoča in se v njej ne uporablja –

SPREJELA NASLEDNJO DIREKTIVO:

POGLAVJE I

SPLOŠNE DOLOČBE

Člen 1

Predmet urejanja

Ta direktiva določa:

(a) pogoje za vstop in več kot 90-dnevno prebivanje državljanov tretjih držav in njihovih družinskih članov na ozemlju držav članic v okviru premestitev znotraj podjetja ter njihove pravice;

(b) pogoje za vstop in prebivanje državljanov tretjih držav iz točke (a) in njihove pravice v državah članicah, ki niso država članica, ki državljanu tretje države prva izda dovoljenje za osebo, premeščeno znotraj podjetja, na podlagi te direktive.

Člen 2

Področje uporabe

1. Ta direktiva se uporablja za državljane tretjih držav, ki ob predložitvi prošnje za sprejem prebivajo zunaj ozemlja držav članic in zaprosijo za sprejem ali so bili sprejeti na ozemlje države članice v skladu z določbami te direktive v okviru premestitve znotraj podjetja kot vodstveni delavci, strokovnjaki ali zaposleni na usposabljanju.

2. Ta direktiva se ne uporablja za državljane tretjih držav, ki:

(a) zaprosijo za prebivanje v državi članici kot raziskovalci v smislu Direktive 2005/71/ES zaradi izvedbe raziskovalnega projekta;

(b) imajo na podlagi sporazumov med Unijo in njenimi državami članicami ter tretjimi državami enako pravico do prostega gibanja kot državljani Unije ali so zaposleni v podjetju s sedežem v teh tretjih državah;

([1]) UL C 369, 17.12.2011, str. 14.

(c) so napoteni v smislu Direktive 96/71/ES;

(d) opravljajo dejavnosti kot samozaposleni delavci;

(e) jih na opravljanje nalog napotijo agencije za zaposlovanje, agencije za začasno zaposlovanje ali druga podjetja, ki se ukvarjajo z zagotavljanjem delovne sile za delo pod nadzorstvom in vodstvom drugega podjetja;

(f) so sprejeti kot redni študenti ali so vključeni v krajše vodeno praktično usposabljanje v sklopu študija.

3. Ta direktiva ne posega v pravico držav članic, da za kakršne koli zaposlitvene namene državljanom tretjih držav, ki niso zajeti v področje uporabe te direktive, izdajajo dovoljenja za prebivanje, ki niso dovoljenja za osebe, premeščene znotraj podjetja, ki jih zajema ta direktiva.

Člen 3

Opredelitev pojmov

V tej direktivi se uporabljajo naslednje opredelitve pojmov:

(a) „državljan tretje države“ pomeni vsako osebo, ki ni državljan Unije v smislu člena 20(1) PDEU;

(b) „premestitev znotraj podjetja“ pomeni začasno napotitev za namene opravljanja poklicne dejavnosti ali usposabljanja državljana tretje države, ki ob predložitvi prošnje za dovoljenje za osebo, premeščeno znotraj podjetja, prebiva zunaj ozemlja držav članic, iz podjetja, katerega sedež je zunaj ozemlja države članice in ki ima z državljanom tretje države pred in med premestitvijo sklenjeno pogodbo o delu, v subjekt, ki pripada temu podjetju ali isti skupini podjetij in ima sedež v tej državi članici, ter, kadar je potrebno, mobilnost med subjekti gostitelji s sedežem v eni ali več drugih državah članicah;

(c) „oseba, premeščena znotraj podjetja,“ pomeni vsakega državljana tretje države, ki ob predložitvi prošnje za dovoljenje za osebo, premeščeno znotraj podjetja, prebiva zunaj ozemlja držav članic in ki je premeščen znotraj podjetja;

(d) „subjekt gostitelj“ pomeni subjekt, v katerega je premeščena oseba, premeščena znotraj podjetja, ne glede na njegovo pravno obliko, in ki je bil v skladu z nacionalnim pravom ustanovljen na ozemlju države članice;

(e) „vodstveni delavec“ pomeni osebo na vodilnem položaju, ki predvsem vodi upravljanje subjekta gostitelja, na splošno pa ga nadzoruje ali usmerja zlasti upravni odbor ali delničarji podjetja ali drug enakovreden organ; ta položaj vključuje: vodenje subjekta gostitelja, njegovega oddelka ali enote, nadzorovanje in kontroliranje dela ostalih zaposlenih, ki opravljajo nadzorne, strokovne ali vodstvene naloge, pristojnost za priporočanje zaposlovanja, odpuščanja ali drugih kadrovskih ukrepov;

(f) „strokovnjak“ pomeni osebo, ki dela v skupini podjetij in ima posebno znanje, ki je bistveno za delovna področja, veščine ali upravljanje subjekta gostitelja. Pri presoji takšnega znanja se poleg znanja, specifičnega za subjekta gostitelja, upošteva tudi, ali je zadevna oseba visoko usposobljena – pri čemer mora imeti med drugim tudi ustrezne poklicne izkušnje – za vrsto dela ali dejavnosti, ki zahteva posebno strokovno znanje, vključno z morebitnim članstvom v poklicni zbornici;

(g) „zaposleni na usposabljanju“ pomeni osebo z univerzitetno izobrazbo, ki je v subjekta gostitelja premeščena zaradi poklicnega razvoja ali usposabljanja v poslovnih veščinah ali metodah in ki je med premestitvijo plačana;

(h) „družinski člani“ pomeni državljane tretje države iz člena 4(1) Direktive Sveta 2003/86/ES ([1]);

(i) „dovoljenje za osebo, premeščeno znotraj podjetja“ pomeni dovoljenje z oznako „ICT“ (intra-corporate transferee), na podlagi katerega lahko imetnik prebiva in dela na ozemlju prve države članice in, kadar je potrebno, druge države članice, v skladu s pogoji iz te direktive;

([1]) Direktiva Sveta 2003/86/ES z dne 22. septembra 2003 o pravici do združitve družine (UL L 251, 3.10.2003, str. 12).

(j) „dovoljenje za dolgoročno mobilnost“ pomeni dovoljenje z akronimom „mobile ICT“, na podlagi katerega lahko imetnik dovoljenja za osebo, premeščeno znotraj podjetja, prebiva in dela na ozemlju druge države članice v skladu s pogoji iz te direktive;

(k) „enotni postopek obravnavanja prošenj“ pomeni postopek, ki na podlagi ene prošnje za izdajo dovoljenja za prebivanje in delo državljana tretje države na ozemlju države članice vodi do odločitve o tej prošnji;

(l) „skupina podjetij“ pomeni dve ali več podjetij, katerih povezanost je v skladu z nacionalnim pravom priznana v naslednjih oblikah: podjetje ima glede na drugo podjetje neposredno ali posredno večino vpisanega kapitala tega podjetja; nadzoruje večino glasov, povezanih z izdanim delniškim kapitalom tega podjetja; ima pravico imenovati več kot polovico članov upravnega, poslovodnega ali nadzornega organa tega podjetja, ali podjetja enotno upravlja matično podjetje;

(m) „prva država članica“ pomeni državo članico, ki državljanu tretje države prva izda dovoljenje za osebo, premeščeno znotraj podjetja;

(n) „druga država članica“ pomeni katero koli državo članico, v kateri oseba, premeščena znotraj podjetja, namerava uveljavljati ali uveljavlja pravico do mobilnosti v smislu te direktive, vendar ni prva država članica;

(o) „reguliran poklic“ pomeni reguliran poklic, kot je opredeljen v točki (a) člena 3(1) Direktive 2005/36/ES.

Člen 4

Ugodnejše določbe

1. Ta direktiva se uporablja brez poseganja v ugodnejše določbe:

(a) prava Unije, vključno z dvostranskimi in večstranskimi sporazumi, sklenjenimi med Unijo in njenimi državami članicami na eni strani ter eno ali več tretjimi državami na drugi;

(b) dvostranskih ali večstranskih sporazumov, sklenjenih med eno ali več državami članicami in eno ali več tretjimi državami.

2. Ta direktiva ne posega v pravico držav članic, da sprejmejo ali ohranijo ugodnejše določbe za državljane tretjih držav, za katere se uporablja, glede točke (h) člena 3 ter členov 15, 18 in 19.

POGLAVJE II

POGOJI ZA SPREJEM

Člen 5

Merila za sprejem

1. Brez poseganja v člen 11(1) državljan tretje države, ki zaprosi za sprejem v skladu s to direktivo, ali subjekt gostitelj:

(a) predloži dokazilo, da subjekt gostitelj in podjetje s sedežem v tretji državi pripadata istemu podjetju ali isti skupini podjetij;

(b) predloži dokazilo, da je bil v istem podjetju ali skupini podjetij zaposlen vsaj tri do dvanajst neprekinjenih mesecev neposredno pred datumom premestitve znotraj podjetja v primeru vodstvenih delavcev in strokovnjakov ter vsaj tri do šest neprekinjenih mesecev v primeru zaposlenih na usposabljanju;

(c) predloži pogodbo o delu in po potrebi potrdilo delodajalca o napotitvi, ki vsebuje naslednje:

(i) podrobnosti glede trajanja premestitve in kraja subjekta gostitelja ali subjektov gostiteljev;

(ii) dokazilo, da bo državljan tretje države v subjektu gostitelju ali subjektih gostiteljih v zadevni državi članici zaposlen kot vodstveni delavec, strokovnjak ali zaposleni na usposabljanju;

(iii) navedbo višine plačila ter druge določbe in pogoje v zvezi z zaposlitvijo, ki veljajo zanj med premestitvijo znotraj podjetja;

(iv) dokazilo, da bo državljana tretje države po koncu premestitve znotraj podjetja mogoče premestiti nazaj v subjekt, ki pripada temu podjetju ali skupini podjetij in ima sedež v tretji državi;

(d) predloži dokazilo, da ima državljan tretje države poklicne kvalifikacije in izkušnje, potrebne v subjektu gostitelju, v katero bo premeščen kot vodstveni delavec ali strokovnjak, ali da ima kot zaposleni na usposabljanju zahtevano univerzitetno izobrazbo;

(e) kadar je primerno, predloži dokumente, ki potrjujejo, da državljan tretje države izpolnjuje pogoje, ki so v nacionalnem pravu zadevne države članice določeni za državljane Unije za opravljanje reguliranega poklica, na katerega se nanaša prošnja;

(f) predloži veljavno potno listino državljana tretje države, kot jo določa nacionalno pravo, po potrebi pa tudi prošnjo za izdajo vizuma ali vizum; države članice lahko zahtevajo, da obdobje veljavnosti potne listine zajema vsaj začetno obdobje veljave dovoljenja za osebo, premeščeno znotraj podjetja;

(g) brez poseganja v veljavne dvostranske sporazume predloži dokazilo, da je zdravstveno zavarovan oziroma, če je tako določeno v nacionalnem pravu, da je zaprosil za zdravstveno zavarovanje za vsa tveganja, za katera so običajno zavarovani državljani zadevne države članice, in sicer za obdobja, v katerih takšno zdravstveno zavarovanje in s tem povezana upravičenost do prejemkov nista zagotovljena v zvezi z delom, opravljenim v tej državi članici, ali zaradi njega.

2. Države članice lahko od prosilca zahtevajo, da dokumente iz točk (a), (c), (d), (e) in (g) odstavka 1 predloži v uradnem jeziku zadevne države članice.

3. Države članice lahko od prosilca zahtevajo, da najpozneje ob izdaji dovoljenja za osebo, premeščeno znotraj podjetja, navede naslov zadevnega državljana tretje države na ozemlju države članice.

4. Države članice zahtevajo, da:

(a) so med premestitvijo znotraj podjetja, izpolnjeni vsi pogoji iz zakonov ali drugih predpisov in/ali splošno veljavnih kolektivnih pogodb, ki veljajo za napotene delavce v podobnem položaju v ustrezni poklicni panogi, kar zadeva določbe in pogoje v zvezi z zaposlitvijo, ki ne zadevajo višine plačila.

Kadar sistem za priznavanje splošne veljavnosti kolektivnih pogodb ni vzpostavljen, lahko države članice izhajajo iz kolektivnih pogodb, ki so splošno veljavne za vsa podobna podjetja na zemljepisnem območju in za zadevne poklice ali gospodarske panoge, in/ali kolektivnih pogodb, ki so jih sklenile najbolj reprezentativne organizacije delodajalcev in zaposlenih na nacionalni ravni ter ki se uporabljajo povsod po njihovem nacionalnem ozemlju;

(b) plačilo državljana tretje države med celotno premestitvijo znotraj podjetja ni manj ugodno od plačila državljanov države članice, kjer se opravlja delo, ki zasedajo primerljiva delovna mesta v skladu z veljavnimi zakoni, kolektivnimi pogodbami ali praksami v državi članici, v kateri ima sedež subjekt gostitelj.

5. Na podlagi dokumentacije, predložene v skladu z odstavkom 1, lahko države članice zahtevajo, da bo imela oseba, premeščena znotraj podjetja, med svojim bivanjem na voljo zadostna sredstva za preživljanje sebe in svojih družinskih članov, ne da bi bremenila sisteme socialne pomoči držav članic.

6. Od vsakega državljana tretje države, ki zaprosi za sprejem kot zaposleni na usposabljanju, se lahko zahteva, da poleg dokazil iz odstavka 1 predloži pogodbo o usposabljanju v zvezi s pripravo na njegovo prihodnjo zaposlitev v podjetju ali skupini podjetij, vključno z opisom programa usposabljanja, iz katerega je razvidno, da je namen bivanja usposabljati zaposlenega na usposabljanju zaradi poklicnega razvoja ali usposabljanja v poslovnih veščinah ali metodah, ter vključno z njegovim trajanjem in pogoji, pod katerimi bo zaposleni na usposabljanju med izvajanjem programa deležen mentorstva.

7. Prosilec pristojne organe zadevne države članice uradno obvesti o vsaki spremembi, do katere pride v času postopka obravnavanja prošnje, ki vpliva na merila za sprejem iz tega člena.

8. Državljanom tretjih držav, ki bi lahko ogrožali javni red, javno varnost ali javno zdravje, se sprejem za namene te direktive zavrne.

Člen 6

Število sprejetij

Ta direktiva ne vpliva na pravico države članice, da v skladu s členom 79(5) PDEU določi število sprejetih državljanov tretjih držav. Prošnja za dovoljenje za osebo, premeščeno znotraj podjetja, lahko na tej podlagi šteje za nedopustno ali se zavrne.

Člen 7

Razlogi za zavrnitev

1. Države članice zavrnejo prošnjo za dovoljenje za osebo, premeščeno znotraj podjetja, v katerem koli od naslednjih primerov:

(a) kadar se ne spoštuje člen 5;

(b) kadar so bili predloženi dokumenti pridobljeni nepošteno oziroma so bili ponarejeni ali prirejeni;

(c) kadar je bil subjekt gostitelj ustanovljen zlasti zaradi omogočanja vstopa osebam, premeščenim znotraj podjetja;

(d) kadar je bilo doseženo najdaljše obdobje bivanja, kot je opredeljeno v členu 12(1).

2. Države članice po potrebi zavrnejo prošnjo, če je bil delodajalec ali subjekt gostitelj v skladu z nacionalnim pravom kaznovan zaradi neprijavljenega dela in/ali nezakonite zaposlitve.

3. Države članice lahko zavrnejo prošnjo za dovoljenje za osebo, premeščeno znotraj podjetja, v katerem koli od naslednjih primerov:

(a) kadar delodajalec ali subjekt gostitelj ne spoštuje zakonskih obveznosti v zvezi s socialno varnostjo, obdavčitvijo, pravicami iz dela ali delovnimi pogoji;

(b) kadar je poslovna dejavnost delodajalca ali subjekta gostitelja v postopku likvidacije, je likvidirana na podlagi nacionalnega prava o plačilni nesposobnosti ali se ne opravlja nobena gospodarska dejavnost;

(c) kadar je namen ali učinek začasne prisotnosti osebe, premeščene znotraj podjetja, posegati v ali kako drugače vplivati na izid sporov ali pogajanj glede organizacije dela.

4. Države članice lahko na podlagi razlogov iz člena 12(2) zavrnejo prošnjo za dovoljenje za osebo, premeščeno znotraj podjetja.

5. Brez poseganja v odstavek 1 vsaka odločitev o zavrnitvi prošnje upošteva posebne okoliščine primera in spoštuje načelo sorazmernosti.

Člen 8

Odvzem dovoljenja ali zavrnitev podaljšanja dovoljenja za osebo, premeščeno znotraj podjetja

1. Države članice odvzamejo dovoljenje za osebo, premeščeno znotraj podjetja, v katerem koli od naslednjih primerov:

(a) kadar je bilo nepošteno pridobljeno oziroma je bilo ponarejeno ali prirejeno;

(b) kadar oseba, premeščena znotraj podjetja, v zadevni državi članici prebiva za namene, za katere ji dovoljenje ni bilo izdano;

(c) če je bil subjekt gostitelj ustanovljen zlasti zaradi omogočanja vstopa osebam, premeščenim znotraj podjetja.

2. Države članice po potrebi odvzamejo dovoljenje za osebo, premeščeno znotraj podjetja, če je bil delodajalec ali subjekt gostitelj v skladu z nacionalnim pravom kaznovan zaradi neprijavljenega dela in/ali nezakonite zaposlitve.

3. Države članice zavrnejo podaljšanje dovoljenja za osebo, premeščeno znotraj podjetja, v katerem koli od naslednjih primerov:

(a) kadar je bilo nepošteno pridobljeno oziroma je bilo ponarejeno ali prirejeno;

(b) kadar oseba, premeščena znotraj podjetja, v zadevni državi članici prebiva za namene, za katere ji dovoljenje ni bilo izdano;

(c) kadar je bil subjekt gostitelj ustanovljen zlasti zaradi omogočanja vstopa osebam, premeščenim znotraj podjetja;

(d) kadar je bilo doseženo najdaljše obdobje bivanja, kot je opredeljeno v členu 12(1).

4. Države članice po potrebi zavrnejo podaljšanje dovoljenja za osebo, premeščeno znotraj podjetja, če je bil delodajalec ali subjekt gostitelj v skladu z nacionalnim pravom kaznovan zaradi neprijavljenega dela in/ali nezakonite zaposlitve.

5. Države članice lahko odvzamejo dovoljenje za osebo, premeščeno znotraj podjetja, ali zavrnejo njegovo podaljšanje v katerem koli od naslednjih primerov:

(a) kadar člen 5 ni izpolnjen oziroma ni več izpolnjen;

(b) kadar delodajalec ali subjekt gostitelj ne spoštuje zakonskih obveznosti v zvezi s socialno varnostjo, obdavčitvijo, pravicami iz dela ali delovnimi pogoji;

(c) kadar je poslovna dejavnost delodajalca ali subjekta gostitelja v postopku likvidacije, če je likvidirana na podlagi nacionalnega prava o plačilni nesposobnosti ali če se ne opravlja nobena gospodarska dejavnost;

(d) kadar oseba, premeščena znotraj podjetja, ni spoštovala pravil o mobilnosti iz členov 21 in 22.

6. Brez poseganja v odstavka 1 in 3 vsaka odločitev o odvzemu ali zavrnitvi podaljšanja dovoljenja za osebo, premeščeno znotraj podjetja, upošteva posebne okoliščine primera in spoštuje načelo sorazmernosti.

Člen 9

Sankcije

1. Države članice lahko štejejo, da je subjekt gostitelj odgovoren za neizpolnjevanje pogojev za sprejem, bivanje in mobilnost iz te direktive.

2. Zadevna država članica določi sankcije, kadar subjekt gostitelj šteje za odgovornega v skladu z odstavkom 1. Te sankcije so učinkovite, sorazmerne in odvračilne.

3. Države članice določijo ukrepe za preprečevanje morebitnih zlorab in sankcioniranje kršitev te direktive. Ukrepi vključujejo spremljanje in ocenjevanje ter po potrebi nadzor v skladu z nacionalnim pravom ali upravno prakso.

POGLAVJE III

POSTOPEK IN DOVOLJENJE

Člen 10

Dostop do informacij

1. Države članice prosilcem zagotavljajo lahek dostop do informacij o vseh listinskih dokazih, potrebnih za prošnjo, ter informacij o vstopu in prebivanju oseb, premeščenih znotraj podjetja, in njihovih družinskih članov, vključno s pravicami, obveznostmi in procesnimi jamstvi. Zagotavljajo tudi lahek dostop do informacij o postopkih za kratkoročno mobilnost iz člena 21(2) in dolgoročno mobilnost iz člena 22(1).

2. Zadevne države članice poskrbijo, da so subjektu gostitelju na voljo informacije o pravici držav članic za naložitev sankcij v skladu s členoma 9 in 23.

Člen 11

Prošnje za dovoljenje za osebo, premeščeno znotraj podjetja, ali dovoljenje za dolgoročno mobilnost

1. Države članice določijo, ali prošnjo predloži državljan tretje države ali subjekt gostitelj. Države članice lahko tudi odločijo, da sme to storiti eden ali drugi.

2. Prošnja za osebo, premeščeno znotraj podjetja, se predloži, če državljan tretje države prebiva zunaj ozemlja države članice, v katero želi biti sprejet.

3. Prošnja za osebo, premeščeno znotraj podjetja, se predloži pri organih države članice, v kateri zadevna oseba najprej biva. Kadar prvo bivanje ni najdaljše, se prošnja predloži pri organih države članice, v kateri bo zadevna oseba med premestitvijo prebivala najdlje.

4. Države članice določijo organe, pristojne za sprejemanje prošenj ter izdajo dovoljenj za osebe, premeščene znotraj podjetja, ali dovoljenj za dolgoročno mobilnost.

5. Prosilec lahko prošnjo predloži v okviru enotnega postopka obravnavanja prošenj.

6. Subjektom, podjetjem ali skupinam podjetij, ki so jim države članice v skladu z nacionalnim pravom ali upravnimi praksami v ta namen priznale status podjetja ali skupine podjetij, so lahko na voljo poenostavljeni postopki za izdajo dovoljenj za osebe, premeščene znotraj podjetja, dovoljenj za dolgoročno mobilnost, dovoljenj, izdanih družinskim članom osebe, premeščene znotraj podjetja, in vizumov.

Status se redno preverja.

7. Poenostavljeni postopki iz odstavka 6 vključujejo vsaj naslednje ukrepe:

(a) prosilec je oproščen predložitve nekaterih dokazil iz člena 5 ali točke (a) člena 22(2);

(b) skrajšan postopek za sprejem, po katerem se dovoljenja za osebe, premeščene znotraj podjetja, in dovoljenja za dolgoročno mobilnost izdajo prej kot v roku, določenem v členu 15(1) ali točki (b) člena 22(2), in/ali

(c) poenostavljeni in/ali pospešeni postopki za izdajo zahtevanih vizumov.

8. Subjekti ali skupine podjetij, ki so bili priznani v skladu z odstavkom 6, nemudoma, vsekakor pa v 30 dneh, uradno obvestijo pristojni organ o vseh spremembah, ki vplivajo na pogoje za priznanje statusa.

9. Države članice določijo ustrezne sankcije, vključno z odvzemom statusa, če pristojni organ ne prejme uradnega obvestila.

Člen 12

Trajanje premestitve znotraj podjetja

1. Najdaljše obdobje premestitve znotraj podjetja na ozemlje držav članic je tri leta za vodstvene delavce in strokovnjake ter eno leto za zaposlene na usposabljanju; po preteku tega obdobja zapustijo ozemlje držav članic, razen če pridobijo dovoljenje za prebivanje na drugi podlagi v skladu s pravom Unije ali nacionalnim pravom.

2. Brez poseganja v obveznosti iz mednarodnih sporazumov lahko države članice zahtevajo, da od konca najdaljšega obdobja premestitve iz odstavka 1 do predložitve vnovične prošnje za istega državljana tretje države v isti državi članici za namene te direktive preteče do šest mesecev.

Člen 13

Dovoljenje za osebo, premeščeno znotraj podjetja

1. Osebi, premeščeni znotraj podjetja, ki izpolnjuje merila za sprejem iz člena 5 in katere prošnji so ugodili pristojni organi, se izda dovoljenje za osebo, premeščeno znotraj podjetja.

2. Dovoljenje za osebo, premeščeno znotraj podjetja, velja najmanj eno leto ali toliko časa, kolikor traja premestitev na ozemlje zadevne države članice, odvisno od tega, katero obdobje je krajše, in se lahko podaljša za največ tri leta za vodstvene delavce in strokovnjake ter za največ eno leto za zaposlene na usposabljanju.

3. Dovoljenje za osebo, premeščeno znotraj podjetja, izdajo pristojni organi države članice v enotni obliki, določeni z Uredbo (ES) št. 1030/2002.

4. Države članice v skladu s točko (a)(6.4) Priloge k Uredbi (ES) št. 1030/2002 v polje „Vrsta dovoljenja" vnesejo „ICT".

Dodajo lahko tudi oznako v svojem uradnem jeziku oziroma jezikih.

5. Države članice ne izdajo nobenih dodatnih dovoljenj, zlasti ne dovoljenj za delo.

6. Države članice lahko navedejo dodatne informacije o zaposlitveni dejavnosti državljana tretje države v času premestitve znotraj podjetja v papirni obliki in/ali shranijo takšne podatke v elektronski obliki, kot je določeno v členu 4 Uredbe (ES) št. 1030/2002 in točki (a)(16) Priloge k navedeni uredbi.

7. Zadevna država članica zagotovi državljanom tretje države, katerih prošnje za sprejem so bile sprejete, vse potrebno za pridobitev zahtevanega vizuma.

Člen 14

Spremembe med bivanjem, ki vplivajo na pogoje za sprejem

Prosilec uradno obvesti pristojne organe zadevne države članice o vseh spremembah med bivanjem, ki vplivajo na pogoje za sprejem iz člena 5.

Člen 15

Procesna jamstva

1. Pristojni organi zadevne države članice odločijo glede prošnje za izdajo dovoljenja za osebo, premeščeno znotraj podjetja, ali podaljšanju tega dovoljenja in, v skladu s postopki obveščanja po nacionalnem pravu, prosilca uradno pisno obvestijo o odločitvi čim prej, najpozneje pa v 90 dneh od dneva, ko je bila predložena popolna prošnja.

2. Če so informacije ali dokumentacija, priložene v podporo prošnji, pomanjkljive, pristojni organi v razumnem roku uradno obvestijo prosilca o zahtevanih dodatnih informacijah in določijo razumen rok za njihovo predložitev. Obdobje iz odstavka 1 se prekine, dokler pristojni organi ne prejmejo zahtevanih dodatnih informacij.

3. O razlogih za odločitev o nedopustnosti ali zavrnitvi prošnje ali zavrnitvi podaljšanja dovoljenja je prosilec obveščen pisno. O razlogih za odločitev o odvzemu dovoljenja za osebo, premeščeno znotraj podjetja, sta pisno obveščena oseba, premeščena znotraj podjetja, in subjekt gostitelj.

4. Zoper vse odločitve o nedopustnosti ali zavrnitvi prošnje ali zavrnitvi podaljšanja ali odvzemu dovoljenja za osebo, premeščeno znotraj podjetja, je v zadevni državi članici mogoče vložiti pravno sredstvo v skladu z nacionalnima pravom. V pisnem uradnem obvestilu se navede sodišče ali upravni organ, pri katerem je mogoče vložiti pritožbo, in časovni rok za vložitev pritožbe.

5. Prosilec lahko v obdobju iz člena 12(1) predloži prošnjo za podaljšanje pred iztekom dovoljenja za osebo, premeščeno znotraj podjetja. Države članice lahko za predložitev prošnje za podaljšanje dovoljenja določijo najdaljši rok 90 dni pred iztekom dovoljenja za osebo, premeščeno znotraj podjetja.

6. Kadar se veljavnost dovoljenja za osebo, premeščeno znotraj podjetja, izteče med postopkom za njegovo podaljšanje, države članice osebi, premeščeni znotraj podjetja, dovolijo bivati na njihovem ozemlju, dokler pristojni organi ne sprejmejo odločitve glede prošnje. V takšnem primeru lahko, kadar je to potrebno v skladu z nacionalnima pravom, izdajo začasna nacionalna dovoljenja za prebivanje ali enakovredna dovoljenja.

Člen 16

Pristojbine

Države članice lahko zahtevajo plačilo pristojbin za obravnavo prošenj v skladu s to direktivo. Višina takšnih pristojbin ne sme biti nesorazmerna ali prekomerna.

POGLAVJE IV

PRAVICE

Člen 17

Pravice na podlagi dovoljenja za osebo, premeščeno znotraj podjetja

V času veljavnosti dovoljenja za osebo, premeščeno znotraj podjetja, imetnik uživa vsaj naslednje pravice:

(a) pravico do vstopa na ozemlje prve države članice in bivanja na tem ozemlju;

(b) prost dostop do celotnega ozemlja prve države članice v skladu z njenim nacionalnim pravom;

(c) pravico do opravljanja določene zaposlitvene dejavnosti, odobrene na podlagi dovoljenja v skladu z nacionalnim pravom, v katerem koli subjektu gostitelju iz podjetja ali skupine podjetij v prvi državi članici.

Pravice iz točk (a) do (c) prvega odstavka tega člena se uveljavijo v drugi državi članici v skladu s členom 20.

Člen 18

Pravica do enake obravnave

1. Ne glede na veljavno pravo o delovnih razmerjih in brez poseganja v točko (b) člena 5(4) so osebe, premeščene znotraj podjetja, ki so sprejete v skladu s to direktivo, deležne vsaj enake obravnave kot osebe, ki jih zajema Direktiva 96/71/ES, kar zadeva določbe in pogoje v zvezi z zaposlitvijo v skladu s členom 3 Direktive 96/71/ES v državi članici, v kateri se opravlja delo.

2. Osebe, premeščene znotraj podjetja, so deležne enake obravnave kot državljani države članice, v kateri se opravlja delo, kar zadeva:

(a) svobodo združevanja, pripadnosti in članstva v organizaciji, ki zastopa delavce ali delodajalce, ali v kateri koli organizaciji, katere člani opravljajo določen poklic, vključno s pravicami in ugodnostmi, ki jih nudijo take organizacije, brez poseganja v nacionalne predpise o javnem redu in javni varnosti;

(b) priznavanje diplom, spričeval in drugih poklicnih kvalifikacij v skladu z zadevnimi nacionalnimi postopki;

(c) določbe nacionalnega prava v zvezi s področji socialne varnosti iz člena 3 Uredbe (ES) št. 883/2004, razen če se na podlagi dvostranskih sporazumov ali nacionalnega prava države članice, v kateri se opravlja delo, uporablja nacionalno pravo matične države, ki zagotavlja, da se za osebo, premeščeno znotraj podjetja, uporablja zakonodaja o socialni varnosti v eni od teh držav. V primeru mobilnosti med državami članicami in brez poseganja v dvostranske sporazume, ki zagotavljajo, da se za osebo, premeščeno znotraj podjetja, uporablja nacionalno pravo matične države, se ustrezno uporablja Uredba (EU) št. 1231/2010;

(d) plačilo pokojnin iz obveznega pokojninskega zavarovanja v primeru starosti, invalidnosti in smrti na podlagi predhodne zaposlitve osebe, premeščene znotraj podjetja, ki jih pridobijo osebe, premeščene znotraj podjetja, ki se preselijo v tretjo državo, ali preživeli družinski člani takšne osebe, premeščene znotraj podjetja, ki prebivajo v tretji državi, če njihove pravice izhajajo iz pravic osebe, premeščene znotraj podjetja, v skladu z zakonodajo iz člena 3 Uredbe (ES) št. 883/2004, in sicer pod enakimi pogoji in po enakih stopnjah kot državljani zadevne države članice, ko se preselijo v tretjo državo, brez poseganja v Uredbo (EU) št. 1231/2010 in dvostranske sporazume;

(e) dostop do blaga in storitev ter dobavo blaga in zagotavljanje storitev, ki so na voljo javnosti, z izjemo postopkov za pridobitev stanovanja, ki jih določa nacionalno pravo, in sicer brez poseganja v svobodo sklepanja pogodb v skladu s pravom Unije in nacionalnima pravom, in z izjemo storitev javnih uradov za zaposlovanje.

Dvostranski sporazumi oziroma nacionalno pravo iz tega odstavka pomenijo mednarodne sporazume oziroma določbe držav članic v smislu člena 4.

3. Države članice se lahko brez poseganja v Uredbo (EU) št. 1231/2010 odločijo, da se točka (c) odstavka 2 v zvezi z družinskimi prejemki ne uporablja za osebe, premeščene znotraj podjetja, ki jim je bilo izdano dovoljenje, da prebivajo in delajo na ozemlju države članice največ devet mesecev.

4. Ta člen ne posega v pravico države članice, da v skladu s členom 8 odvzame dovoljenje ali zavrne njegovo podaljšanje.

Člen 19

Družinski člani

1. Direktiva 2003/86/ES se ob upoštevanju odstopanj iz tega člena uporablja v prvi državi članici in drugi državi članici, ki osebi, premeščeni znotraj podjetja, v skladu s členom 22 te direktive dovolijo, da biva in dela na njihovem ozemlju.

2. Z odstopanjem od člena 3(1) in člena 8 Direktive 2003/86/ES združitev družine v državah članicah ni pogojena z zahtevo, da ima imetnik dovoljenja, ki so ga na podlagi te direktive izdale te države članice, realne možnosti za pridobitev pravice do stalnega prebivanja in v tej državi prebiva najkrajše določeno obdobje.

3. Z odstopanjem od tretjega pododstavka člena 4(1) in od člena 7(2) Direktive 2003/86/ES lahko države članice uporabijo merila za integracijo iz navedenih določb šele po tem, ko je zadevnim osebam odobrena združitev družine.

4. Z odstopanjem od prvega pododstavka člena 5(4) Direktive 2003/86/ES država članica izda dovoljenja za prebivanje družinskim članom v 90 dneh od dne, ko je bila predložena popolna prošnja, če so izpolnjeni pogoji za združitev družine. Pristojni organi države članice prošnjo za dovoljenje za prebivanje družinskih članov osebe, premeščene znotraj

podjetja, obravnavajo istočasno kot prošnjo za dovoljenje za osebo, premeščeno znotraj podjetja, ali za dovoljenje za dolgoročno mobilnost, v primerih, kadar se prošnja za dovoljenje za prebivanje družinskih članov osebe, premeščene znotraj podjetja, predloži istočasno. Ustrezno se uporabljajo procesna jamstva iz člena 15.

5. Z odstopanjem od člena 13(2) Direktive 2003/86/ES se obdobje veljavnosti dovoljenj za prebivanje družinskih članov v državi članici praviloma izteče na dan izteka dovoljenja za osebo, premeščeno znotraj podjetja, ali dovoljenja za dolgoročno mobilnost, ki ga je izdala ta država članica.

6. Z odstopanjem od člena 14(2) Direktive 2003/86/ES in brez poseganja v načelo prednostnega obravnavanja državljanov Unije, zapisano v ustreznih določbah ustreznih aktov o pristopu, se lahko družinski člani osebe, premeščene znotraj podjetja, ki jim je odobrena združitev družine, zaposlijo in samozaposlijo na ozemlju države članice, ki je izdala dovoljenje za prebivanje družinskih članov.

POGLAVJE V

MOBILNOST ZNOTRAJ EU

Člen 20

Mobilnost

Državljani tretje države z veljavnim dovoljenjem za osebo, premeščeno znotraj podjetja, ki ga je izdala prva država članica, lahko na podlagi tega dovoljenja in veljavne potne listine ter pod pogoji iz členov 21 in 22 in ob upoštevanju člena 23 vstopijo v eno ali več drugih držav članic ter v njih bivajo in delajo.

Člen 21

Kratkoročna mobilnost

1. Državljani tretjih držav z veljavnim dovoljenjem za osebo, premeščeno znotraj podjetja, ki ga je izdala prva država članica, lahko v skladu s pogoji iz tega člena bivajo v kateri koli drugi državi članici in delajo v katerem koli drugem subjektu s sedežem v tej drugi državi članici, ki pripada istemu podjetju ali skupini podjetij, v obdobju, ki v katerem koli 180-dnevnem obdobju ni daljše od 90 dni na posamezno državo članico.

2. Druga država članica lahko od subjekta gostitelja v prvi državi članici zahteva, da uradno obvesti prvo in drugo državo članico o nameri osebe, premeščene znotraj podjetja, opravljati delo v subjektu s sedežem v drugi državi članici.

V takšnih primerih druga država članica dovoli, da se uradno obvestilo pošlje bodisi:

(a) ob predložitvi prošnje v prvi državi članici, kadar je mobilnost v drugi državi članici predvidena že v tej fazi, ali

(b) po tem, ko je oseba, premeščena znotraj podjetja, sprejeta v prvo državo članico, kakor hitro je znana predvidena mobilnost v drugi državi članici.

3. Druga država članica lahko zahteva, da se uradnemu obvestilu priložijo naslednji dokumenti in informacije:

(a) dokazilo, da subjekt gostitelj v drugi državi članici in podjetje s sedežem v tretji državi pripadata istemu podjetju ali skupini podjetij;

(b) pogodba o delu in po potrebi potrdilo o napotitvi, ki sta bila predložena prvi državi članici, v skladu s točko (c) člena 5(1);

(c) kadar je primerno, dokumenti, ki potrjujejo, da oseba, premeščena znotraj podjetja, izpolnjuje pogoje, ki so v nacionalnem pravu zadevne države članice določeni za državljane Unije pri opravljanju reguliranega poklica, na katerega se nanaša prošnja;

(d) veljavna potna listina, kot je določeno v točki (f) člena 5(1), in

(e) predvideno trajanje in datumi mobilnosti, kadar to ni navedeno v nobenem od predhodnih dokumentov.

Druga država članica lahko zahteva, da se ti dokumenti in te informacije predložijo v uradnem jeziku te države članice.

4. Kadar je bilo uradno obvestilo poslano v skladu s točko (a) odstavka 2 in kadar druga država članica ni nasprotovala pri prvi državi članici v skladu z odstavkom 6, se lahko mobilnost osebe, premeščene znotraj podjetja, v drugi državi članici izvede kadar koli v obdobju veljavnosti dovoljenja za osebo, premeščeno znotraj podjetja.

5. Kadar je bilo uradno obvestilo poslano v skladu s točko (b) odstavka 2, se lahko mobilnost začne bodisi takoj po uradnem obvestilu druge države članice ali kadar koli po tem obvestilu v obdobju veljavnosti dovoljenja za osebo, premeščeno znotraj podjetja.

6. Na podlagi uradnega obvestila iz odstavka 2 lahko druga država članica v 20 dneh od prejema uradnega obvestila nasprotuje mobilnosti osebe, premeščene znotraj podjetja, na njenem ozemlju, kadar:

(a) niso izpolnjeni pogoji iz točke (b) člena 5(4) oziroma točk (a), (c) ali (d) odstavka 3 tega člena;

(b) so bili predloženi dokumenti pridobljeni nepošteno oziroma so bili ponarejeni ali prirejeni;

(c) je bilo doseženo najdaljše obdobje bivanja, kot je opredeljeno v členu 12(1) ali odstavku 1 tega člena.

Pristojni organi druge države članice o nasprotovanju mobilnosti nemudoma obvestijo pristojne organe prve države članice in subjekta gostitelja v prvi državi članici.

7. Kadar druga država članica nasprotuje mobilnosti v skladu z odstavkom 6 tega člena in se mobilnost še ni začela izvajati, se osebi, premeščeni znotraj podjetja, ne dovoli opravljanje dela v drugi državi članici v okviru premestitve znotraj podjetja. Kadar se je mobilnost že začela izvajati, se uporabi člen 23(4) in (5).

8. Kadar prva država članica podaljša dovoljenje za osebo, premeščeno znotraj podjetja, v okviru najdaljšega možnega obdobja iz člena 12(1), to podaljšano dovoljenje za osebo, premeščeno znotraj podjetja, imetniku še naprej omogoča opravljanje dela v drugi državi članici, ob upoštevanju najdaljšega možnega obdobja iz odstavka 1 tega člena.

9. Osebam, premeščenim znotraj podjetja, ki bi lahko ogrožale javni red, javno varnost ali javno zdravje, se ne dovoli vstop ali bivanje na ozemlju druge države članice.

Člen 22

Dolgoročna mobilnost

1. V zvezi z državljani tretjih držav z veljavnim dovoljenjem za osebo, premeščeno znotraj podjetja, ki ga je izdala prva država članica, in ki nameravajo bivati v kateri koli drugi državi članici in delati v katerem koli drugem subjektu, ki ima sedež v tej drugi državi članici in pripada istemu podjetju ali skupini podjetij, v obdobju, ki je daljše od 90 dni na posamezno državo članico, lahko druga država članica odloči, da:

(a) se uporablja člen 21 in se dovoli, da oseba, premeščena znotraj podjetja, biva in dela na njenem ozemlju na podlagi in v obdobju veljavnosti dovoljenja za osebo, premeščeno znotraj podjetja, ki ga je izdala prva država članica, ali

(b) se uporabi postopek iz odstavkov 2 do 7.

2. Kadar se predloži prošnja za dolgoročno mobilnost:

(a) lahko druga država članica od prosilca zahteva, da predloži nekatere ali vse naslednje dokumente, kadar jih zahteva druga država članica pri prvotni prošnji:

(i) dokazilo, da subjekt gostitelj v drugi državi članici in podjetje s sedežem v tretji državi pripadata istemu podjetju ali skupini podjetij;

(ii) pogodbo o delu in po potrebi potrdilo o napotitvi, kot je določeno v točki (c) člena 5(1);

(iii) kadar je primerno, dokumente, ki potrjujejo, da državljan tretje države izpolnjuje pogoje, ki so v nacionalnem pravu zadevne države članice določeni za državljane Unije pri opravljanju reguliranega poklica, na katerega se nanaša prošnja;

(iv) veljavno potno listino, kot je določeno v točki (f) člena 5(1);

(v) dokazilo, da je zdravstveno zavarovan oziroma, kadar je tako določeno v nacionalnem pravu, da je zaprosil za zdravstveno zavarovanje, kot je določeno v točki (g) člena 5(1).

Druga država članica lahko od prosilca zahteva, da najpozneje ob izdaji dovoljenja za dolgoročno mobilnost navede naslov zadevne osebe, premeščene znotraj podjetja, na ozemlju druge države članice.

Druga država članica lahko zahteva, da se ti dokumenti in te informacije predložijo v uradnem jeziku te države članice;

(b) druga država članica sprejme odločitev glede prošnje za dolgoročno mobilnost ter o njej čim prej, najpozneje pa v 90 dneh od datuma, na katerega so bili prošnja in dokumenti iz točke (a) predloženi pristojnim organom druge države članice, obvesti prosilca;

(c) osebi, premeščeni znotraj podjetja, zaradi predložitve prošnje ni treba zapustiti ozemlja držav članic, prav tako pa ne potrebuje vizuma;

(d) se osebi, premeščeni znotraj podjetja, dovoli opravljanje dela v drugi državi članici, dokler pristojni organi ne sprejmejo odločitve glede prošnje za dolgoročno mobilnost, pod pogojem, da:

(i) se nista iztekli obdobje iz člena 21(1) in obdobje veljavnosti dovoljenja za osebo, premeščeno znotraj podjetja, ki ga je izdala prva država članica, in

(ii) je bila, če druga država članica tako zahteva, slednji predložena popolna prošnja najmanj 20 dni pred začetkom dolgoročne mobilnosti osebe, premeščene znotraj podjetja;

(e) se prošnja za dolgoročno mobilnost ne sme predložiti istočasno, kot se predloži uradno obvestilo o kratkoročni mobilnosti. Kadar se po začetku kratkoročne mobilnosti osebe, premeščene znotraj podjetja, pojavi potreba po dolgoročni mobilnosti, lahko druga država članica zahteva, da se prošnja za dolgoročno mobilnost predloži najmanj 20 dni pred iztekom kratkoročne mobilnosti.

3. Države članice lahko zavrnejo prošnjo za dolgoročno mobilnost, kadar:

(a) niso izpolnjeni pogoji iz točke (a) odstavka 2 tega člena ali merila iz člena 5(4), (5) ali (8);

(b) se uporabi eden od razlogov iz točke (b) ali (d) člena 7(1) ali člena 7(2), (3) ali (4); ali

(c) se dovoljenje za osebo, premeščeno znotraj podjetja, med postopkom izteče.

4. Kadar druga država članica ugodi prošnji za dolgoročno mobilnost iz odstavka 2, se osebi, premeščeni znotraj podjetja, izda dovoljenje za dolgoročno mobilnost, s katerim se tej osebi dovoli bivanje in opravljanje dela na ozemlju druge države članice. To dovoljenje se izda v enotni obliki, določeni z Uredbo (ES) št. 1030/2002. Države članice v skladu s točko (a)(6.4) Priloge k Uredbi (ES) št. 1030/2002 v polje „Vrsta dovoljenja“ vnesejo: „mobile ICT“. Dodajo lahko tudi navedbo v svojem uradnem jeziku oziroma jezikih.

Države članice lahko navedejo dodatne informacije v zvezi z zaposlitveno dejavnostjo v času dolgotrajne mobilnosti osebe, premeščene znotraj podjetja, v papirni obliki in/ali shranijo takšne podatke v elektronski obliki, kot je določeno v členu 4 Uredbe (ES) št. 1030/2002 in točki (a)(16) Priloge k navedeni uredbi.

5. Podaljšanje dovoljenja za dolgoročno mobilnost ne posega v člen 11(3).

6. Kadar se izda dovoljenje za dolgoročno mobilnost, druga država članica o tem obvesti pristojne organe v prvi državi članici.

7. Pri odločanju države članice glede prošnje za dolgoročno mobilnost se ustrezno uporabljajo člen 8, člen 15(2) do (6) in člen 16.

Člen 23

Jamstva in sankcije

1. Kadar dovoljenje za osebo, premeščeno znotraj podjetja, izda država članica, ki ne uporablja schengenskega pravnega reda v celoti, in oseba, premeščena znotraj podjetja, prestopi zunanjo mejo, lahko druga država članica kot dokaz za to, da se ta oseba seli v drugo državo članico zaradi premestitve znotraj podjetja, zahteva:

(a) kopijo uradnega obvestila, ki ga je poslal subjekt gostitelj v prvi državi članici v skladu s členom 21(2), ali

(b) pismo subjekta gostitelja v drugi državi članici, v katerem so navedene vsaj podrobnosti glede trajanja mobilnosti znotraj EU in kraja subjekta gostitelja ali subjektov gostiteljev v drugi državi članici.

2. Kadar prva država članica odvzame dovoljenje za osebo, premeščeno znotraj podjetja, o tem nemudoma obvesti organe druge države članice.

3. Subjekt gostitelj v drugi državi članici obvesti pristojne organe druge države članice o vseh spremembah, ki vplivajo na pogoje, na podlagi katerih je bila mobilnost odobrena.

4. Druga država članica lahko zahteva, da oseba, premeščena znotraj podjetja, takoj prekine vse zaposlitvene dejavnosti in zapusti njeno ozemlje, kadar:

(a) ni bila uradno obveščena v skladu s členom 21(2) in (3) in zahteva takšno uradno obvestilo;

(b) je nasprotovala mobilnosti v skladu s členom 21(6);

(c) je zavrnila prošnjo za dolgoročno mobilnost v skladu s členom 22(3);

(d) se dovoljenje za osebo, premeščeno znotraj podjetja, ali dovoljenje za dolgoročno mobilnost ne uporablja za namen, za katerega je bilo izdano;

(e) pogoji, pod katerimi je bila mobilnost odobrena, niso več izpolnjeni.

5. V primerih iz odstavka 4 prva država članica na zahtevo druge države članice osebi, premeščeni znotraj podjetja, in po potrebi njenim družinskim članom, brez formalnosti in nemudoma dovoli ponovni vstop. To velja tudi, če se je dovoljenje za osebo, premeščeno znotraj podjetja, ki ga je izdala prva država članica, izteklo ali je bilo odvzeto v obdobju mobilnosti v drugi državi članici.

6. Kadar imetnik dovoljenja za osebo, premeščeno znotraj podjetja, prestopi zunanjo mejo države članice, ki v celoti uporablja schengenski pravni red, ta država članica opravi poizvedbo v schengenskem informacijskem sistemu. Država članica zavrne vstop ali nasprotuje mobilnosti oseb, za katere je bil v schengenskem informacijskem sistemu razpisan ukrep zaradi zavrnitve vstopa ali bivanja.

7. Države članice lahko v skladu s členom 9 uvedejo sankcije zoper subjekta gostitelja s sedežem na njihovem ozemlju, kadar:

(a) subjekt gostitelj ni poslal uradnega obvestila o mobilnosti osebe, premeščene znotraj podjetja, v skladu s členom 21(2) in (3);

(b) se dovoljenje za osebo, premeščeno znotraj podjetja, ali dovoljenje za dolgoročno mobilnost ne uporablja za namen, za katerega je bilo izdano;

(c) je bila prošnja za dovoljenje za osebo, premeščeno znotraj podjetja, predložena v državi članici, ki ni država članica, v kateri zadevna oseba najdlje biva;

(d) oseba, premeščena znotraj podjetja, ne izpolnjuje več meril in pogojev, na podlagi katerih je bila odobrena mobilnost, subjekt gostitelj pa pristojnih organov druge države članice ni uradno obvestil o takšni spremembi;

(e) je oseba, premeščena znotraj podjetja, začela delati v drugi državi članici, kljub temu da ob uporabi člena 21(5) ali točke (d) člena 22(2) pogoji za mobilnost niso bili izpolnjeni.

POGLAVJE VI

KONČNE DOLOČBE

Člen 24

Statistični podatki

1. Države članice sporočijo Komisiji statistične podatke o številu prvič izdanih dovoljenj za osebo, premeščeno znotraj podjetja, in dovoljenj za dolgoročno mobilnost ter, kadar je primerno, uradnih obvestil, prejetih v skladu s členom 21(2), koliko je mogoče, pa tudi o številu oseb, premeščenih znotraj podjetja, katerih dovoljenje je bilo podaljšano ali odvzeto. Ti statistični podatki se razčlenijo glede na državljanstvo, in, kolikor je mogoče, na obdobje veljavnosti dovoljenja, gospodarsko panogo in delovno mesto premeščene osebe.

2. Statistični podatki se nanašajo na referenčna obdobja enega koledarskega leta in se sporočijo Komisiji v šestih mesecih po koncu referenčnega leta. Prvo referenčno leto je 2017.

3. Statistični podatki se sporočijo v skladu z Uredbo (ES) št. 862/2007 Evropskega parlamenta in Sveta ([1]).

Člen 25

Poročanje

Komisija vsaka tri leta in prvič 29. novembra 2019 Evropskemu parlamentu in Svetu predloži poročilo o uporabi te direktive v državah članicah, ter predlaga vse potrebne spremembe. V poročilu se osredotoči zlasti na oceno pravilnosti delovanja sistema mobilnosti znotraj EU, morebitne zlorabe tega sistema in njegovo vzajemno delovanje s schengenskim pravnim redom. Komisija zlasti oceni praktično uporabo členov 20, 21, 22, 23 in 26.

([1]) Uredba (ES) št. 862/2007 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 11. julija 2007 o statistikah Skupnosti o selitvah in mednarodni zaščiti ter o razveljavitvi Uredbe Sveta (EGS) št. 311/76 o zbiranju statističnih podatkov o tujih delavcih (UL L 199, 31.7.2007, str. 23).

Člen 26

Sodelovanje med kontaktnimi točkami

1. Države članice imenujejo kontaktne točke, ki učinkovito sodelujejo ter so pristojne za prejemanje in pošiljanje informacij, potrebnih za izvajanje členov 21, 22 in 23. Države članice dajejo prednost izmenjavi informacij po elektronski poti.

2. Vsaka država članica prek svojih kontaktnih točk iz odstavka 1 obvesti ostale države članice o organih iz člena 11(4) in o postopku, ki se uporablja za mobilnost, iz členov 21 in 22.

Člen 27

Prenos

1. Države članice uveljavijo zakone in druge predpise, potrebne za uskladitev s to direktivo, najpozneje do 29. novembra 2016. Komisiji takoj sporočijo besedila navedenih predpisov.

Države članice se v sprejetih predpisih sklicujejo na to direktivo ali pa sklic nanjo navedejo ob njihovi uradni objavi. Način sklicevanja določijo države članice.

2. Države članice sporočijo Komisiji besedila temeljnih določb nacionalne zakonodaje, sprejetih na področju, ki ga ureja ta direktiva.

Člen 28

Začetek veljavnosti

Ta direktiva začne veljati dan po objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.

Člen 29

Naslovniki

Ta direktiva je naslovljena na države članice v skladu s Pogodbama.

V Bruslju, 15. maja 2014

Za Evropski parlament	*Za Svet*
Predsednik	*Predsednik*
M. SCHULZ	D. KOURKOULAS